

ГЛАВА ВТОРА.

Съгласованіе въ рѣчи.

221. Съгласованіе въ рѣчи учи въ каквы окончяніа да ся употрѣблявать рѣчи-ты въ прѣдложеніе.

1. Съгласованіе въ главны прѣдложенія съ прость подлогъ.

222. Въ прѣдложеніе съ прость подлогъ, подлогъ-ть ся съглашява съ връзкѣ-тѣ по *число* и *лице*, а съ прилога, кога е той прилагателно или причястіе, по *родъ*, *число* и *падежь*; напр. въ прѣдложеніе: *сибгъ-шь е бѣль*, подлогъ *сибгъ* е число единств. лице трете, та и връзка-та *е* ся поставя въ число ед. лице трете; подлогъ — *сибгъ* е родъ мъжескій ч. ед. падежь именителень, та и прилогъ — *бѣль* ся поставя въ родъ мъжескій, ч. ед. падежь именителень*).

223. Кога прилогъ-ть е сщцествително имя, то може и да ся не съгласи по родъ и число съ подлога нь по падежь, непрѣмѣнно трѣбува да ся съгласи, както въ прѣдложенія: *Турція е царство*; *Българіе-ши сѣ народъ*; *шоа сѣ чловѣци*. Въ прьво-то подлогъ — *Турція* е родъ женескій а прилогъ — *царство* родъ срѣд.; въ второ-то подлогъ — *Българіе* е число множ. а прилогъ — *народъ* число ед. а въ трете-то прѣдложеніе прилогъ — *чловѣци* не ся

*) Забѣльжв. Причястіа отъ едноличны глаголы нѣкой пѣть ся поставять въ срѣденъ родъ, ако и да имѣть подлогъ въ мъжескій родъ, катю: *валяло дѣждъ, гладъ станѣло*; на мѣсто: *дѣждъ е валялъ; гладъ е станѣлъ* и пр.